

събарятъ стениѣ и трошатъ статуитѣ. Наука, изкуство и богатство пропаднали. Учениѣ хора опросели, а по-развититѣ гърци залавяли и продавали роби. Най-голѣмиятъ пазаръ на гръцки роби се намиралъ на островъ Родосъ.

Следъ Македония и Гърция римлянитѣ се обърнали къмъ Тракия. Тракийцитѣ били свободолоубиви хора, не се предавали лесно и много години се били съ римлянитѣ. Но защото не се подчинявали на обща команда, ами се дѣлѣли на враждебни племена, римлянитѣ за 150 години сполучили едно по едно да надвиятъ всички и тъкмо въ годината, въ която се родилъ Христосъ, когато въ Римъ царувалъ Октавиянъ Августъ, римскитѣ полководци и консули станали господари на всички балкански земи чакъ до Дунава. Римлянитѣ много харесали земята и решили да я запазятъ за себе си. Тракийскитѣ племена одриситѣ и беситѣ много пжти се опитвали да се освободятъ, но римлянитѣ винаги надвивали и ги сломявали. Едни отъ тѣхнитѣ главатарѣ били убивани, други връзвани въ вериги и откарвани въ Римъ, а трети, които сами се подчинявали, бивали накарани да дадатъ клетва, че ще бждатъ вѣрни на римлянитѣ. Такива главатарѣ съ своитѣ дружини били принудени да помагатъ на римскитѣ полководци.

Римски гарнизони. — Римлянитѣ били сериозни и твърди хора. Тѣ сторили намѣрение да оздравятъ силно властѣта си. За това въ всички важни мѣста оставили нойници да пазятъ. Войницитѣ свикали околното тракийско население и го накарали да гради подъ тѣхна команда укрепени дворища и голѣми каменни сгради. Тѣй римлянитѣ турили начало на старовремскитѣ градове, като Пловдивъ, Стара Загора, Сердика (София),